හින්දි රේඛාචිත්‍ර

ඉන්ද්‍රා කුමාරි දසනායක

The Objective of this article is to discuss the western as well as the Indian Concepts about the 'sketch' which finds itself occupying a significant place in modern prose. The development of the sketch can be seen within short stories, articles & biographies. I have applied literary criticism to define the sketch, its structure, and its distinct features.

හින්දි ගද්‍ය සාහිත්‍යයේ අන්තර්ගත නව සාහිත්‍යාංග අතරින් රේඛාචිත්‍ර නම් වූ සාහිත්‍යාංගයට හිමිවනුයේ සුවිශේෂ වූ ස්ථානයකි. මෙහි උපත නිබන්ධ, කෙටිකතා, චරිතාපදානයන්ගෙන් පසු ව සිදු ව ඇත. රේඛාචිත්‍රයක කෙටිකතා ලක්ෂණ අන්තර්ගත වුව ද එය සම්පූර්ණයෙන් ම කෙටිකතාවක් නොවන අතර මෙය කෙටිකතාවක සහ නිබන්ධයක අතර ඇති සංක්‍රාන්තිමය අවස්ථාවකි. රේඛාචිත්‍රය යනු කෙටිකතාවකට වඩා පරිපූර්ණවූත් යථාර්ථවාදී භූමියක නිර්මාණය වූ සාහිත්‍යමය උපාංගයකි.[1] මෙහි දී ලේඛකයාගේ සිතුවිලි නිදහසේ ගලායාමට ලැබෙන ඉඩහසර සීමා කෙරේ. ලේඛකයා කිසියම් ජීවී, අජීවී රූපයක තිබෙන සුවිශේෂ අංගයක නිමග්න වූ පසු ඔහු ඒ ආශ්‍රයෙන් 'රේඛාචිත්‍රයක්' හැඳින්වෙනා 'Sketch' රචනා කිරීමට යත්න දරයි. එහෙත් ඒ ආශ්‍රයෙන් උපදින්නා වූ හැඟීම්, අදහස් හා සිතුවිලි විස්තාකර්ෂණීය ලෙස ඉදිරිපත් කිරීම සඳහා ඔහුට ඉතා පුළුල් වූ ඉඩකඩක් නො ලැබේ. මෙහි දී ලේඛකයා යථාර්ථවාදී පසුබිම්වලින් ප්‍රභාවසම්පන්න වී සිය අත්දැකීම් සඳහා සෘජු කථනයක් භාවිත කොට එහි චිත්‍රණය කියාපෑමට උත්සුක වේ. මෙය කතාකලාවේ එන සංක්‍රාන්තිමය අවස්ථාවකි.

යුරෝපීය කාර්මික විප්ලවයත් සමග ම මෙම සාහිත්‍යාංගයේ විකාශනය ද ක්‍රමයෙන් සිදුවිය. විසිවන සියවසේ තෙවෙනි දශකය

© ඉන්ද්‍රා කුමාරි දසනායක

සංස්. පූජ්‍ය [illegible] හිමි, [illegible]
මානවශාස්ත්‍ර පීඨ ශාස්ත්‍රීය සංග්‍රහය, 9 කලාපය, 2009, මානවශාස්ත්‍ර පීඨය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය